

РЕШЕНИЕ

№ 226

гр. К., 16.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – К., П. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен Ал. Александров

Членове: Кирил М. Димов
Невена К. Калинова

при участието на секретаря Красимира Хр. Боюклиева
като разглежда докладваното от Пламен Ал. Александров Въззивно
гражданско дело № 20225100500104 по описа за 2022 година

С решение № 27 от 11.02.2022 г., постановено по гр. д. № 394/2021 г., Районен съд – М. е осъдил на основание чл. 499, ал. 1 от ГПК следните ответници: 1.) Национална агенция за приходите да заплати на ищеца ЕТ "Ф. М. Г. - Д. Х." гр. Д., Област К., сумата в общ размер на 4 977.97 лева, изплатена ѝ като присъединен взыскател по изп. дело № 20138120400947 по описа на ЧСИ Р. С., с рег. № ***, съставляваща част от внесена от ищеца продажна цена, за покупката на публична продан на следния недвижим имот: 2/3 идеални части от едноетажна масивна сграда, състояща се от зала с приземен етаж, представляваща "Техническа работилница", със застроена площ от 225 кв.м., с незастроена площ от 641 кв.м., целият с нормативно необходимата му прилежаща площ от 896 кв.м., образуващ парцел XXII, находящ се в Стопанския двор на ТКЗС - с. Б., Община К., Област К., ведно със законната лихва върху главницата за периода от предявяване на иска, до окончателното изплащане на вземането, 2.) „Б. Д.“ ЕАД гр. С. да заплати на ищеца - ЕТ "Ф. М. Г. - Д. Х." гр. Д., Област К., сумата в общ размер на 8 795.90 лева, изплатена ѝ като взыскател по изп. дело № 20138120400947 по описа на ЧСИ Р. С., с рег. № ***, съставляваща част от внесена от ищеца

продажна цена, за покупката на публична продан на гореописания недвижим имот, ведно със законната лихва върху главницата за периода от предявяване на иска до окончателното изплащане на вземането, 3.) „Е. М.“ ЕООД гр. С. да заплати на ЕТ "Ф. М. Г. - Д. Х." гр. Д., сумата в размер на 104.38 лева, изплатена му като присъединен вискател по изп. дело № 20138120400947 по описа на ЧСИ Р. С., с рег. № ***, за задължение на длъжника Х. Н. Х. по изпълнително дело № 1021/2009 г. по описа на ЧСИ Р. С., съставляваща част от внесена от ищеца продажна цена, за покупката на публична продан на гореописания недвижим имот, ведно със законната лихва върху главницата за периода от предявяване на иска до окончателното изплащане на вземането, 4.) „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД гр. П. да заплати на ЕТ "Ф. М. Г. - Д. Х." гр. Д. сумата в общ размер на 74.33 лева, изплатена му като присъединен вискател по изп. дело № 20138120400947 по описа на ЧСИ Р. С., с рег. № ***, за задължение на длъжника Х. Н. Х. по изпълнително дело № 78/2014 г. по описа на ЧСИ Р. С., съставляваща част от внесена от ищеца продажна цена, за покупката на публична продан на гореописания недвижим имот, ведно със законната лихва върху главницата за периода от предявяване на иска до окончателното изплащане на вземането, 5.) Ф. С. М. с постоянен адрес: с. К., Общ. К., обл. К., да заплати на ЕТ "Ф. М. Г. - Д. Х." гр. Д. сумата в общ размер на 191.43 лева, изплатена му като присъединен вискател по изп. дело № 20138120400947 по описа на ЧСИ Р. С., с рег. № ***, за задължение на длъжника Х. Н. Х. по изпълнително дело № 11/2017 г. по описа на ЧСИ Р. С., съставляваща част от внесена от ищеца продажна цена, за покупката на публична продан на гореописания недвижим имот, ведно със законната лихва върху главницата за периода от предявяване на иска до окончателното изплащане на вземането. С решението си съдът е осъдил ответниците, както следва: 1.) Национална агенция за приходите гр. С. да заплати на ЕТ "Ф. М. Г. - Д. Х." гр. Д. сумата в размер на 829.73 лева — главница, представляваща лихва за забава за периода от 19.12.2019 г. /датата на влизане в сила на Решение № 21/12.02.2019 г. на Окръжен съд — К., постановено по в. гр. д. № 240/2018 г. по описа на същия съд, недопуснато до касационно обжалване с постановеното по реда на чл. 288 ГПК с Определение № 583/19.12.2019 г. по гр. д. № 2166/2019 г. на ВКС, 1-во гр. отд./ до датата на предявяване на исковата молба, 2.) „Б. Д.“ ЕАД гр. С. да заплати на ЕТ "Ф. М. Г. - Д. Х." гр. Д. сумата в размер на 1 466.10 лева - главница, представляваща

лихва за забава за периода от 19.12.2019г. /датата на влизане в сила на Решение № 21/12.02.2019 г. на Окръжен съд - К., постановено по в. гр. д. № 240/2018 г. по описа на същия съд, недопуснато до касационно обжалване с постановеното по реда на чл.288 ГПК с Определение № 583/19.12.2019 г. по гр. д. № 2166/2019 г. на ВКС, 1-во гр. отд. / до датата на предявяване на исковата молба, 3.) „Е. М." ЕООД гр. С. да заплати на ЕТ "Ф. М. Г. - Д. Х." гр. Д. сумата в размер на 17.40 лева - главница, представляваща лихва за забава за периода от 19.12.2019 г. /датата на влизане в сила на Решение № 21/12.02.2019 г. на Окръжен съд - К., постановено по в. гр. д. № 240/2018 г. по описа на същия съд, недопуснато до касационно обжалване с постановеното по реда на чл.288 ГПК с Определение № 583/19.12.2019 г. по гр. д. № 2166/2019 г. на ВКС, 1-во гр. отд./ до датата на предявяване на исковата молба, 4.) „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД гр. П. да заплати на ЕТ "Ф. М. Г. - Д. Х." гр. Д. сумата в размер на 12.39 лева - главница, представляваща лихва за забава за периода от 19.12.2019 г. /датата на влизане в сила на Решение № 21/12.02.2019 г. на Окръжен съд — К., постановено по в. гр. д. № 240/2018 г. по описа на същия съд, недопуснато до касационно обжалване с постановеното по реда на чл.288 ТПК с Определение № 583/19.12.2019 г. по гр. д. № 2166/2019 г. на ВКС, 1-во гр. отд./ до датата на предявяване на исковата молба и 5.) Ф. С. М. с постоянен адрес: с. К., Общ. К., обл. К., да заплати на ЕТ "Ф. М. Г. - Д. Х." гр. Д. сумата в размер на 31.91 лева - главница, представляваща лихва за забава за периода от 19.12.2019 г. /датата на влизане в сила на Решение № 21/12.02.2019 г. на Окръжен съд - К., постановено по в. гр. д. № 240/2018 г. по описа на същия съд, недопуснато до касационно обжалване с постановеното по реда на чл. 288 ТПК с Определение № 583/19.12.2019 г. по гр. д. № 2166/2019 г. на ВКС, първо гр. отд./ до датата на предявяване на исковата молба.

Недоволен от така постановеното решение е останал въззивникът “Б. Д.“ АД гр. С., който обжалва решението в частта, с която са уважени предявените срещу него искове. Счита решението в обжалваната част за неправилно поради необоснованост. Сочи в жалбата, че с решение № 21/12.02.2019 г., влязло в сила на 19.12.2019 г., Окръжен съд - К. приема за установено по отношение на Х. Х., У. Х. Х. и ЕТ „Ф. М. Г. - Д. Х.“, че Т. Ш. М. е собственик на процесния имот на основание давностно владение, което е установено на основание предварителен договор за покупко-продажба от

03.01.2007 г. В тази връзка излага съображения, че представения по това дело договор не е годно основание за придобиване на правото на собственост върху имота, както и че съдът неправилно е приел, че Т. Ш. М. е установил владение върху процесния имот в периода 03.01.2007 г. - 03.01.2017 г. Счита, че във воденото производство по иска за собственост не са били приложени достатъчно доказателства за началния момент относно осъществяваното владение. По това дело ЕТ „Ф. М. Г. - Д. Х.“ и „Б. Д.“ АД се явявали трето лице по смисъла на чл. 181 от ТПК, поради което и за да има сключеният предварителен договор достоверна дата спрямо тях следвало да е изпълнено някое от условията на цитираната разпоредба. Счита, че ищецът по настоящото дело ЕТ „Ф. М. Г.-Д. Х.“ не е направил необходимото по защита на правата в процеса по съдебно отстраняване и не можело да се приеме за безспорно, че Т. Ш. М. е владял имота в продължение на 10 години. На следващо място, първоинстанционният съд не взел предвид и не разгледал възражението на „Б. Д.“ АД, че върху процесния имот има вписана в полза на банката възбрана от 14.03.2017 г. В тази връзка счита, че с оглед разпоредбата на чл. 453, т.2 ГПК, на вискателя и присъединилите се кредитори не могат да се противопоставят решенията по иски молби, които не са били вписани преди възбраната. В настоящия случай възбраната била вписана на 14.03.2017 г., а исковата молба – на 22.08.2017 г., дори и след влизане на сила на постановлението за възлагане (10.08.2017г.), т. е. към момента на вписването й имотът вече е бил собственост на ЕТ „Ф. М. Г. - Д. Х.“. Излагат се също така съображения, че възлагането на имота има вещноправно действие, като от деня на постановлението за възлагане то прехвърля на купувача правата, които длъжникът е имал върху продадената вещ и е деривативно основание за придобиване на собственост. Постановлението за възлагане на имот при публична продажба било пряко изпълнително основание и се ползвало с особена изпълнителна сила, която се разпростира по отношение на всички. Това правило възможно осъществяването на въвода, освен срещу длъжника и срещу всяко лице, което бъде заварено в имота, включително и срещу истинския собственик. Поради изложеното, моли съда да отмени (неправилно е използван израз „отхвърли“) решението в обжалваната му част, като неправилно.

Недоволен от така постановеното решение е останал и въззивникът Национална агенция за приходите гр. С., който обжалва решението в частта, с

която са уважени предявените срещу него искове. Счита решението в обжалваната част за неправилно поради нарушение на материалния закон. В жалбата се излагат подробни съображения, че след постъпване на сумата по сметка на НАП агенцията е пристъпила към нейното разпределение на външни вискатели. Така с посочени във въззивната жалба разпореждания на публичен изпълнител била разпределена сумата от 3 439.52 лева, представляваща публични задължения и задължения по изп. дело № 47/2012 г. на С. Ю. към различни кредитори – НОИ, НЗОК, Областна дирекция на МВР – К., ИА „Автомобилна администрация“ – К., ИА „Автомобилна администрация“ – Хасково и ГД „Национална полиция“. С разпореждане на публичен изпълнител от 11.09.2017 г. било разпределена и сумата от 1 538.45 лева, представляваща публични задължения на Х. Х. по изп. дело № 534/2012 г., на кредиторите – Районен съд – М., ГД „Национална полиция“ – К., ГД „Национална полиция“ – Смолян и Министерство на икономиката. В тази връзка въззивникът релевира довод, че ищецът по настоящото дело следва да предяви претенцията си към посочените по-горе кредитори или длъжниците по посочените изпълнителни дела - С. Ю. и Х. Х., но не и към него. Поради изложеното моли съда да отмени решението в обжалваната от него част и да отхвърли предявените срещу него искове. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК са постъпили отговори на жалбите от въззиваемия ЕТ „Ф. М. Г. – Д. Х.“ гр. Д., обл. К., чрез представител по пълномощие, с които същият оспорва жалбите. В съдебно заседание, чрез представителя си по пълномощие, моли съда да потвърди решението в обжалваните части. Представя писмена защита, в която излага подробни съображения за неоснователност на въззивните жалби. Претендира разноски.

Въззивният съд, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, констатира следното:

Атакуваното решение е валидно и допустимо, като не са налице основания за обявяването му за нищожно или обезсилването му като недопустимо.

Производството по гр. д. № 394/2021 г. по описа на Районен съд – М. е образувано по предявени от ЕТ „Ф. М. Г. – Д. Х.“ гр. Д., обл. К., искове, с правно основание чл. 499, ал. 1 от ГПК, както следва: 1.) за сумата от 4 977.97

лева срещу Национална агенция за приходите, 2.) за сумата от 8 795.90 лева срещу "Б. Д." АД гр. С., 3.) за сумата от 104.38 лева срещу „Е. М.“ ЕООД гр. С., 4.) за сумата от 74.33 лева срещу „ЕВН БЪЛГАРИЯ ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ“ ЕАД гр. П., 5.) за сумата от 191.43 лева срещу Ф. С. М. от с. К., общ. К., обл. К., както и искове, с правно основание чл. 86 от ЗЗД, както следва: 1.) за сумата от 829.73 лева срещу Национална агенция за приходите, 2.) за сумата от 1 466.10 лева срещу "Б. Д." АД гр. С., 3.) за сумата от 17.40 лева срещу „Е. М.“ ЕООД гр. С., 4.) за сумата от 12.39 лева срещу „ЕВН БЪЛГАРИЯ ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ“ ЕАД гр. П. и 5.) за сумата от 31.91 лева срещу Ф. С. М..

С постановеното по делото решение районният съд е уважил изцяло предявените искове, като в частта, с която същите са уважени срещу ответниците „Е. М.“ ЕООД гр. С., „ЕВН БЪЛГАРИЯ ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ“ ЕАД гр. П. и Ф. С. М., решението не е обжалвано и е влязло в сила.

Установено е по делото, че ищецът – ЕТ "Ф. М. Г. - Д. Х.", е участвал в обявена публична продажба от 05.06.2017 г. до 05.07.2017 г. по изп. дело № 947/2013 г. по описа на ЧСИ Р. С. за удовлетворяване вземането на вискателя "Б. Д." АД гр. С. и е бил обявен за купувач за сумата от 15 866.80 лева на следния недвижим имот: 2/3 идеални части от едноетажна масивна сграда, състояща се от зала с приземен етаж, представляваща "Техническа работилница", със застроена площ 225 кв.м., незастроена площ 641 кв. м., целият с нормативно необходимата му прилежаща площ от 896 кв. м., образуващ парцел XXII, находящ се в стопанския двор на ТКЗС - с. Б., община К., област К., при посочени граници, собственост на длъжниците по изпълнителното дело – С. Х. Ю. и Х. Н. Х.Ю..

Установено е също така, че заплатената от ищеца сума в размер на 15 866.80 лева, след извършване на надлежно разпределение, е била преведена от ЧСИ Р. С., за погасяване на парично задължение на длъжниците С. Х. Ю. и Х. Н. Х.Ю., на следните вискатели: 1.) НАП /Държавата/ - присъединен вискател по изпълнителното дело № 947/2013 г. по описа на ЧСИ Р. С., за сума в общ размер на 4 977.97 лева, 2.) "Б. Д." АД гр. С. – по изпълнително дело № 947/2013 г. по описа на ЧСИ Р. С., в размер общо на 8 795.90 лева, 3.) "Е. М." ЕООД – присъединен вискател по изпълнително

дело № 947/2013 г. по описа на ЧСИ Р. С., за сума в размер на 104.38 лева, 4.) „ЕВН БЪЛГАРИЯ ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ“ ЕАД гр. П. – присъединен взыскател, с изпълнително дело № 78/2014 г. по описа на ЧСИ Р. С., за сума в размер на 74.33 лева и 5.) Ф. С. М. – присъединен взыскател, с изпълнително дело № 11/2017 г. по описа на ЧСИ Р. С., за сума в размер на 191.43 лева.

С постановление за възлагане от 12.07.2017 г. по изп. дело № 20138120400947 по описа на ЧСИ Р. С., на ищеца по настоящото дело ЕТ "Ф. М. Г. - Д. Х." е възложен гореописаният недвижим имот, като постановлението за възлагане е влязло в законна сила на 10.08.2017 г.

Установено е също така по делото, че на 09.08.2017 г. трето лице – Т. Ш. М., е предявил срещу Х. Н. Х., С. Х. Х., С.х Х. Х., У. Х. Х. и ЕТ "Ф. М. Г. - Д. Х.", иск с правно основание чл. 124, ал. 1 ТПК вр. с чл. 79, ал.1 ЗС за признаване за установено, че е собственик по давностно владение на възложения на ищеца по настоящото дело, с постановление за възлагане от 12.07.2017 г. по изп. дело № 20138120400947 по описа на ЧСИ Р. С., недвижим имот, подробно описан по-горе. С влязло в сила на 19.12.2019 г. решение № 21 от 12.02.2019 г. по в. гр. д. № 240/2018 г. на Окръжен съд – К. е признато за установено по отношение на Х. Н. Х., С. Х. Х., С.х Х. Х., У. Х. Х. и ЕТ "Ф. М. Г. - Д. Х.", че третото лице Т. Ш. М. е собственик на недвижимия имот, представляващ едноетажна масивна сграда, състояща се от зала с приземен етаж, представляваща "Техническа работилница", със застроена площ 225 кв.м., незастроена площ 641 кв. м., целият с нормативно необходимата му прилежаща площ от 896 кв. м., образуващ парцел XXII, находящ се в стопанския двор на ТКЗС - с. Б., община К., област К..

При така установените по делото обстоятелства, предявените искове с правно основание чл. 499, ал. 1 от ГПК и чл. 86 от ЗЗД са основателни. Съгласно чл. 499, ал. 1 от ГПК, ако с влязло в сила решение бъде установено, че длъжникът не е бил собственик на продадения имот, купувачът може да иска внесената от него цена, ако тя още не е изплатена на взыскателите, а ако е била изплатена, той може да иска от всеки от тях, както и от длъжника това, което е получил. И в двата случая купувачът има право на лихвите и разноските за своето участие в проданта. В настоящия случай се установи, че с влязло в сила на 19.12.2019 г. решение е установено както по отношение на Х. Н. Х. и С. Х. Х. (длъжници по изп. дело № 947/2013 г. по описа на ЧСИ Р.

С.), така и по отношение на купувача на публичната продан – ЕТ "Ф. М. Г. - Д. Х." (ищец по настоящия иск), че собственик на продадения на публичната продан недвижим имот е лицето Т. Ш. М., респективно – че длъжниците по изпълнителното дело С. Х. Ю. и Х. Н. Х.Ю., не са собственици на имота. По силата на това решение настъпват последиците на евикция. Те се изразяват в това, че отстраненият купувач има право да получи внесената от него цена, а когато сумата е изплатена, освен платената сума отстраненият купувач има право да иска и законната лихва върху получената сума, считано от деня на внасяне на сумата по сметката на съдебния изпълнител и направените разноси за участие в публичната продан. В този случай (когато сумата е изплатена) сумата се иска от тези лица, които са получили сумата: вискателя (вискателите - ако сумата е получена по разпределение) и длъжника (ако от внесената сума е изплатен остатък на длъжника). В този случай (когато сумата е изплатена), купувачът има право да иска от лицата, които са получили сумата, и съразмерната част на законната лихва от деня на внасяне на сумата по сметката на съдебния изпълнител и направените разноси за участие в публичната продан - чл. 499, ал. 1 ГПК.

Във връзка с гореизложеното, ирелевантен е довода във въззивната жалба на въззивника "Б. Д." АД, че възлагането на имота има вещноправно действие, като от деня на постановлението за възлагане то прехвърля на купувача правата, които длъжникът е имал върху продадената вещ и е деривативно основание за придобиване на собственост. Това е така, тъй като публичната продан прехвърля собствеността на продадения имот върху купувача, но само ако длъжникът е бил собственик на имота. Ако възложеният имот не е бил собственост на длъжника и съдът с влязло в сила решение установи това (както е в настоящия случай), купувачът, на когото е възложен имота, съдебно се отстранява от купения на публична продан имот.

Ирелевантни са и доводите, че съдът по предявения иск по чл. 124, ал. 1 от ГПК неправилно приел, че Т. Ш. М. е установил владение върху процесния имот в периода 03.01.2007 г. - 03.01.2017 г. и че не можело да се приеме за безспорно, че Т. Ш. М. е владял имота в продължение на 10 години. Налице е влязло в сила съдебно решение, с което е признато, че собственик на продадения на публичната продан недвижим имот е лицето Т. Ш. М., респективно – че длъжниците по изпълнителното дело С. Х. Ю. и Х. Н. Х.Ю., не са собственици на имота. Съгласно чл. 297 от ГПК, влязлото в сила

решение е задължително за съда, който го е постановил, и за всички съдилища, учреждения и общини в Република България.

Без значение за настоящия спор е и обстоятелството, че върху процесния недвижим имот има вписана в полза на “Б. Д.” АД възбрана от 14.03.2017 г., какъвто довод се релевира във въззивната жалба. Това е така, тъй като както се посочи по-горе, по силата на влязлото в сила решение, с което се установява, че собственик на продадения имот е трето лице, а не длъжниците по изпълнителното дело, настъпват последиците на евикция, изразяващи се в това, че отстраненият купувач може да иска и има право да получи от всеки един от вискателите, какъвто е и “Б. Д.” АД, това, което е получил.

Във връзка с гореизложеното, неоснователен е и довода, релевиран във въззивната жалба на Национална агенция за приходите, че след постъпване на сумата по сметка на НАП агенцията е пристъпила към нейното разпределение на външни вискатели, поради което ищецът по настоящото дело следва да предяви претенцията си към тях или към длъжниците по съответните изпълнителни дела - С. Ю. и Х. Х., но не и към него. Тук следва да се посочи, че е без всякакво значение дали впоследствие постъпилата сума е била разпределена от НАП на други вискатели и на кои, тъй като присъединен вискател по изпълнителното дело, по което ищецът е бил обявен за купувач на недвижимия имот и е заплатил процесната сума, е именно Държавата, в лицето на Национална агенция за приходите, която е получила съответната сума, поради което съгласно чл. 499, ал. 1 от ГПК ищецът може да иска от този вискател това, което е получил.

Предвид горното, жалбите на “Б. Д.” АД и Национална агенция за приходите са неоснователни, а решението на районния съд в обжалваните му части – правилно, поради което следва да бъде потвърдено в тези му части.

При този изход на делото следва да се осъдят въззивниците да заплатят на въззиваемия направените разноски за въззивната инстанция в размер на 1 099.54 лева, от които 800 лева заплатено адвокатско възнаграждение и 299.54 лева – заплатена допълнително държавна такса.

Водим от изложеното и на основание чл. 271, ал. от ГПК, въззивният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 27 от 11.02.2022 г., постановено по гр. д. № 394/2021 г. по описа на Районен съд – М., *в частта, с която се осъжда на основание чл. 499, ал. 1 от ГПК:* 1.) Национална агенция за приходите да заплати на ищеца ЕТ "Ф. М. Г. - Д. Х." гр. Д., Област К., сумата в общ размер на 4 977.97 лева, изплатена ѝ като присъединен вискател по изп. дело № 20138120400947 по описа на ЧСИ Р. С., с рег. № ***, съставляваща част от внесена от ищеца продажна цена, за покупката на публична продан на следния недвижим имот: 2/3 идеални части от едноетажна масивна сграда, състояща се от зала с приземен етаж, представляваща "Техническа работилница", със застроена площ от 225 кв.м., с незастроена площ от 641 кв.м., целият с нормативно необходимата му прилежаща площ от 896 кв.м., образуващ парцел XXII, находящ се в Стопанския двор на ТКЗС - с. Б., Община К., Област К., ведно със законната лихва върху главницата за периода от предявяване на иска, до окончателното изплащане на вземането, 2.) „Б. Д.“ ЕАД гр. С. да заплати на ищеца - ЕТ "Ф. М. Г. - Д. Х." гр. Д., Област К., сумата в общ размер на 8 795.90 лева, изплатена ѝ като вискател по изп. дело № 20138120400947 по описа на ЧСИ Р. С., с рег. № ***, съставляваща част от внесена от ищеца продажна цена, за покупката на публична продан на следния недвижим имот: 2/3 идеални части от едноетажна масивна сграда, състояща се от зала с приземен етаж, представляваща "Техническа работилница", със застроена площ от 225 кв.м., с незастроена площ от 641 кв.м., целият с нормативно необходимата му прилежаща площ от 896 кв.м., образуващ парцел XXII, находящ се в Стопанския двор на ТКЗС - с. Б., Община К., Област К., ведно със законната лихва върху главницата за периода от предявяване на иска до окончателното изплащане на вземането, както и *в частта, с която се осъжда на основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД:* 1.) Национална агенция за приходите гр. С. да заплати на ЕТ "Ф. М. Г. - Д. Х." гр. Д. сумата в размер на 829.73 лева — главница, представляваща лихва за забава за периода от 19.12.2019г. /датата на влизане в сила на Решение № 21/12.02.2019 г. на Окръжен съд — К., постановено по в. гр. д. № 240/2018 г. по описа на същия съд, недопуснато до касационно обжалване с постановеното по реда на чл. 288 ГПК с Определение № 583/19.12.2019 г. по

гр. д. № 2166/2019 г. на ВКС, 1-во гр. отд./ до датата на предявяване на исковата молба, 2.) „Б. Д.“ ЕАД гр. С. да заплати на ЕТ "Ф. М. Г. - Д. Х." гр. Д. сумата в размер на 1 466.10 лева - главница, представляваща лихва за забава за периода от 19.12.2019г. /датата на влизане в сила на Решение № 21/12.02.2019 г. на Окръжен съд - К., постановено по в. гр. д. № 240/2018 г. по описа на същия съд, недопуснато до касационно обжалване с постановеното по реда на чл.288 ГПК с Определение № 583/19.12.2019 г. по гр. д. № 2166/2019 г. на ВКС, 1-во гр. отд. / до датата на предявяване на исковата молба.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите с адрес: гр. С., р-н Оборище, бул. „К. А. Д.“ № *, Булстат ***** и “Б. Д.“ АД със седалище и адрес на управление: гр. С., р-н О., ул. „М.“ № *, ЕИК *****, да заплатят на ЕТ "Ф. М. Г. - Д. Х." със седалище и адрес на управление: гр. Д., обл. К., ул. „Н.“ № *, ЕИК *****, направените разноски за въззивната инстанция в размер на 1 099.54 лева, от които 800 лева заплатено адвокатско възнаграждение и 299.54 лева – заплатена допълнително държавна такса.

Решението не подлежи на касационно обжалване в частта относно предявените от ЕТ "Ф. М. Г. - Д. Х." искиве срещу Национална агенция за приходите. В останалата част решението подлежи на касационно обжалване, при наличие на предпоставките по чл. 280, ал. 1 и ал. 2 от ГПК, пред Върховния касационен съд на Република България в едномесечен срок от съобщението му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____